ZANKO
ACADEMY

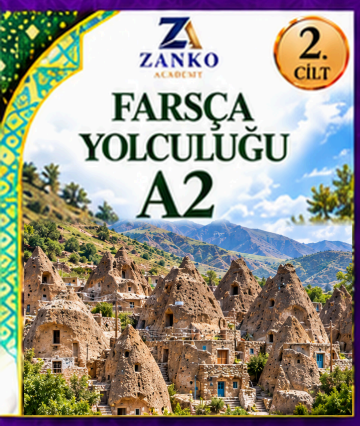
1. CİLT

FARSÇA YOLCULUĞU
A1

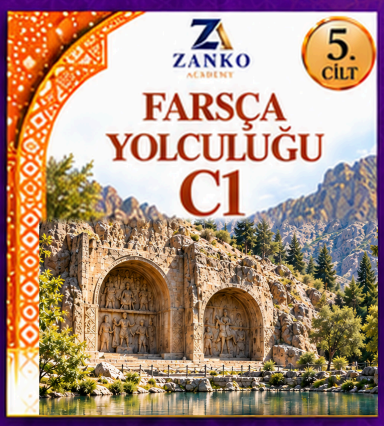
Nasirülmülk Camii – Şiraz

Serinin Diğer Kitapları

Zanko Mahmoudi

Academy_Zanko

ZANKO ACADEMY

FARSÇA YOLCULUĞU

Türkçe Konuşanlar İçin Farsça

A1 / 1. Cilt

Zanko Mahmoudi

ZANKO ACADEMY

Künye ve Telif Hakları

Eser adı	**: FARSÇA YOLCULUĞU**
Alt başlık	: Türkçe Konuşanlar İçin Farsça
Düzey / Cilt	: A1 / 1. Cilt
Yazar	: Zanko Mahmoudi
Eğitim markası	: Zanko Academy
Yayın yılı	: 2026
Yayın biçimleri	: Basılı kitap ve dijital PDF

© Zanko Mahmoudi. Tüm hakları saklıdır.

Kullanım Koşulları ve Kişisel Yazdırma İzni

Bu eser, Türkçe konuşanların Farsça öğrenimini desteklemek amacıyla hazırlanmış olup basılı kitap ve dijital PDF biçimlerinde yayımlanır.

Eserin dijital PDF nüshasını yasal olarak satın alan kişi, kitabın tamamını veya seçtiği sayfaları yalnızca kendi kişisel çalışmaları için sayı sınırlaması olmaksızın yazdırabilir.

Bu izin; PDF dosyasının başkalarıyla paylaşılmasını, ortak kullanıma açılmasını, yeniden satılmasını veya bu izin kapsamında oluşturulan basılı kopyaların dağıtılmasını, satılmasını ya da ticari amaçlarla çoğaltılmasını kapsamaz.

Bu kapsamın dışındaki kullanımlar için hak sahibinin önceden yazılı izni gerekir. Yürürlükteki mevzuattan doğan haklar saklıdır.

İletişim

Web: zankoacademy.org
Instagram: @Academy_Zanko
WhatsApp: +90 552 470 43 27

Ön Söz

Yeni bir dilde ilk cümleleri kurmak, tanıdık bir durumdan başlayınca daha kolaydır. FARSÇA YOLCULUĞU A1, Türkçe konuşanların Farsçaya günlük yaşamdan kısa hikâyeler, açık yönergeler ve küçük adımlarla başlamaları için hazırlanmıştır.

Bu ilk ciltte Elif, Sara, Ali ve öğretmenleri Zanko ile tanışırsınız. Sınıfta selamlaşır, ailelerini tanıtır, eşyalar hakkında konuşur ve birlikte gündelik işler yaparlar. Ev, kahvaltı, alışveriş, yön bulma, hava durumu, bir buluşma ve kısa bir görüntülü konuşma gibi durumlarda temel kelime ve ifadeler tekrar kullanılır.

Kitap, on beş dersten ve her beş dersin ardından bir tane olmak üzere toplam üç tekrar bölümünden oluşur. Kısa metinleri kelime açıklamaları, doğru–yanlış ve çoktan seçmeli sorular, boşluk doldurma, eşleştirme, sıralama, yazma ve konuşma çalışmaları tamamlar. İran kültürüne ilişkin kısa metinler de dilin kullanıldığı çevreyi tanımanıza yardımcı olur.

Farsça metinlerdeki harekeler okumayı ve telaffuzu destekler. Kelimeleri önce cümle içindeki anlamlarıyla okumaya çalışın; ardından Türkçe çeviriyi kontrol amacıyla kullanın. Alıştırmaları kendiniz çözdükten sonra yanıtları açın veya kitabın sonundaki cevap anahtarına bakın. Yazma ve konuşma bölümlerindeki örnekler, mümkün olan tek doğru yanıt değildir.

FARSÇA YOLCULUĞU, A1'den C1'e uzanan beş ciltlik bir bütün olarak tasarlanmıştır. Bu cilt, ortak hikâyenin başlangıcıdır. Farsçadaki ilk adımlarınızda kelimeleri yalnızca tanımanızı değil, onları kendi kısa cümlelerinizde kullanmanızı da desteklemesini diliyorum.

Zanko Mahmoudi

Zanko Academy

Bu Kitap Nasıl Kullanılır?

Bu kitap Farsçaya başlayan Türkçe konuşanlar içindir. Kısa metinleri kendi hızınızda okuyun; zorlandığınız harf ve sesleri öğretmeninizle birlikte çalışabilirsiniz.

01 **Önce hikâyeyi okuyun.**

Başlığa ve resme bakın. Kimlerin konuştuğunu ve nerede olduklarını bulmaya çalışın. Kısa cümleleri yavaşça okuyun; ilk okumada bilmediğiniz her kelimede durmanız gerekmez.

02 **Kelimeleri bağlam içinde öğrenin.**

Kelime açıklamalarını okuyun ve sözcükleri hikâyede bulun. Yeni bir kelimeyi kendi adınız, aileniz, eşyalarınız veya günlük yaşamınızla ilgili kısa bir cümlede kullanın.

03 **Harekelerden okuma desteği alın.**

Harflerin üstündeki ve altındaki işaretlere dikkat edin. Kelimeyi, ardından cümlenin tamamını okuyun. Anlamı ve sesleri birlikte düşünün; gerektiğinde aynı kısa parçayı yeniden seslendirin.

04 **Çeviriyi kontrol amacıyla kullanın.**

Önce Farsça metni anlamaya çalışın. Daha sonra Türkçe çeviriye bakarak kişileri, yerleri, sayıları ve olumsuz cümleleri karşılaştırın. Son olarak Farsça metne geri dönün.

05 **Alıştırmaları yapın, cevaplarınızı inceleyin.**

Yönergeyi okuyun ve yanıtları açmadan soruyu çözün. Sonra kendi yanıtınızı gösterilen cevapla karşılaştırın. Yanlış yaptığınızda hikâyedeki veya kelime açıklamasındaki ilgili yere dönün.

06 **Yazdıklarınızı konuşmada kullanın.**

Kısa ve anlaşılır cümleler kurun. Bir arkadaşınızla çalışırken rolleri değiştirin. Tek başınızaysanız iki kişinin sözlerini sırayla söyleyin. Örnek yanıtlardan farklı doğru cümleler de kurabilirsiniz.

07 **Düzenli olarak tekrar edin.**

Her beş dersin ardından tekrar bölümünü tamamlayın. Zorlandığınız soruları yeniden çözün. Derslerin sonundaki öz değerlendirme cümleleriyle neleri yapabildiğinizi gözden geçirin.

Bu kitap, Farsça harfleri tanıyan ve harekeli kısa kelimeleri okuyabilen başlangıç düzeyindeki öğrenciler için hazırlanmıştır. Alfabe öğretimi içermez.

Dijital sürümü nasıl kullanabilirsiniz?

Yanıtları tek tek görüntüleyin.

Bir sorunun veya alt sorunun numarasına tıklayarak yanıtını aynı sayfada görüntüleyin. Yanıtı gizlemek için aynı numaraya yeniden tıklayın.

Yanıtları birlikte açıp kapatın.

Bir alıştırmanın başlığına tıklayarak o alıştırmanın tüm yanıtlarını açın. Tüm yanıtlar açıkken başlığa yeniden tıkladığınızda hepsi kapanır. Yalnızca bazı yanıtlar açıksa başlığa tıklamak tüm yanıtları açar.

Renkleri ve örnek yanıtları doğru yorumlayın.

Çoktan seçmeli sorularda doğru seçenek yeşil, diğer seçenekler kırmızı gösterilir. Bu özellik yanıtınızı otomatik olarak değerlendirmez veya puanlamaz. Yazma ve konuşma çalışmalarındaki yanıtlar örnektir; farklı doğru yanıtlar da mümkündür.

İran kültürü metinlerinin Türkçe çevirilerini okuyun.

Önce Farsça metni anlamaya çalışın. Çeviriyi görmek için
“فَرهَنگِ ایران” başlığına tıklayın. Metnin tamamı Türkçeye dönüşür.
Çeviriyi gizlemek için aynı başlığa yeniden tıklayın.

Derse veya tekrar bölümüne dönün.

Çeviri sayfalarındaki “Derse Dön” bağlantısı sizi ilgili dersin, “Tekrara Dön” bağlantısı ise ilgili tekrar bölümünün Farsça metninin başlangıcına götürür.

Gerektiğinde cevap anahtarından yararlanın.

Etkileşimli yanıtları görüntüleyemiyorsanız kitabın sonundaki cevap anahtarını kullanın. Yanıtı kendi yanıtınızla karşılaştırın ve ilgili metni yeniden inceleyin.

Kitabın yapısı: 15 ders | 3 tekrar bölümü | Okuma, yazma ve konuşma çalışmaları

Etkileşimli özelliklerin çalışması kullandığınız PDF görüntüleyicisine bağlıdır. Toplu açma ve kapatma işlemi çalışmıyorsa yanıtları tek tek açmayı deneyin. Bu yöntem de çalışmazsa kitabın sonundaki cevap anahtarını kullanın.

فِهرِستِ کِتاب

راهنَمایِ بَخش‌هایِ کِتاب؛ بَخشِ ۱

پیش‌نیاز: اَلِفْبا وَ گُفْت‌وگوهایِ مُقَدَّماتی ۴ تا ۳۵

شُروعِ دَرْسِ اَوَّل ۳۶

دَرسِ ۱: دوستِ جَدید

مَتنِ اَصلی ۳۶ — واژه‌ها را کَشف کُنید ۳۸

تَمرین‌ها ۳۷ — گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۳۹

تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۴۰ — پاسُخ‌نامه ۱۲۳

دَرسِ ۲: عَکسِ خانوادِه

مَتنِ اَصلی ۴۱ — واژه‌ها را کَشف کُنید ۴۳

تَمرین‌ها ۴۲ — گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۴۴

تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۴۵ — پاسُخ‌نامه ۱۲۴

دَرسِ ۳: یِک مِدادِ اِضافِه

مَتنِ اَصلی ۴۶ — واژه‌ها را کَشف کُنید ۴۸

تَمرین‌ها ۴۷ — گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۴۹

تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۵۰ — پاسُخ‌نامه ۱۲۵

دَرسِ ۴: خانهٔ ما

مَتنِ اَصلی ۵۱ — واژه‌ها را کَشف کُنید ۵۳

تَمرین‌ها ۵۲ — گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۵۴

تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۵۵ — پاسُخ‌نامه ۱۲۶

دَرسِ ۵: صُبحانِه بَرای دو نَفَر

مَتنِ اَصلی ۵۶ — واژه‌ها را کَشف کُنید ۵۸

تَمرین‌ها ۵۷ — گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۵۹

تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۶۰ — پاسُخ‌نامه ۱۲۷

مُرورِ ۱: برای هر نفر یک جعبه

مَتنِ مُرور ۶۱ — واژگان وَ پاسُخِ کوتاه ۶۲

گُفت‌وگو وَ نوبَتِ شُماست ۶۳ — تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۶۴

پاسُخ‌نامه ۱۳۸

فِهرستِ کِتاب

راهنَمایِ بَخش‌هایِ کِتاب؛ بَخشِ ۲

دَرسِ ۶: یِک روز با سارا

مَتنِ اَصلی ۶۵
تَمرین‌ها ۶۶
تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۶۹
واژه‌ها را کَشف کُنید ۶۷
گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۶۸
پاسُخ‌نامه ۱۲۸

دَرسِ ۷: سیب‌هایِ آقایِ نادِری

مَتنِ اَصلی ۷۰
تَمرین‌ها ۷۱
تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۷۴
واژه‌ها را کَشف کُنید ۷۲
گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۷۳
پاسُخ‌نامه ۱۲۹

دَرسِ ۸: کِتابِ مَن کُجاست؟

مَتنِ اَصلی ۷۵
تَمرین‌ها ۷۶
تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۷۹
واژه‌ها را کَشف کُنید ۷۷
گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۷۸
پاسُخ‌نامه ۱۳۰

دَرسِ ۹: راهِ کِتابخانه

مَتنِ اَصلی ۸۰
تَمرین‌ها ۸۱
تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۸۴
واژه‌ها را کَشف کُنید ۸۲
گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۸۳
پاسُخ‌نامه ۱۳۱

دَرسِ ۱۰: یِک چَتر بَرای دو نَفَر

مَتنِ اَصلی ۸۵
تَمرین‌ها ۸۶
تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۸۹
واژگان وَ پاسُخ کوتاه ۹۱
تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۹۳

مُرورِ ۲: صبح مسابقه

مَتنِ مُرور ۹۰
گُفت‌وگو وَ نوبَتِ شُماست ۹۲
پاسُخ‌نامه ۱۳۹

فِهرِستِ کِتاب

راهنَمایِ بَخش‌هایِ کِتاب؛ بَخشِ ۳

دَرسِ ۱۱: یِک قَرارِ دوستانِه

مَتنِ اَصلی ۹۴
تَمرین‌ها ۹۵
تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۹۸
واژه‌ها را کَشف کُنید ۹۶
گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۹۷
پاسُخ‌نامه ۱۳۳

دَرسِ ۱۲: کارْت‌هایِ بَرْنامه

مَتنِ اَصلی ۹۹
تَمرین‌ها ۱۰۰
تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۱۰۳
واژه‌ها را کَشف کُنید ۱۰۱
گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۱۰۲
پاسُخ‌نامه ۱۳۴

دَرسِ ۱۳: اِمروز حالَم خوب نیست

مَتنِ اَصلی ۱۰۴
تَمرین‌ها ۱۰۵
تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۱۰۸
واژه‌ها را کَشف کُنید ۱۰۶
گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۱۰۷
پاسُخ‌نامه ۱۳۵

دَرسِ ۱۴: یِک گَردِشِ کوتاه

مَتنِ اَصلی ۱۰۹
تَمرین‌ها ۱۱۰
تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۱۱۳
واژه‌ها را کَشف کُنید ۱۱۱
گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۱۱۲
پاسُخ‌نامه ۱۳۶

دَرسِ ۱۵: صِدایِ ما را می‌شَنَوی؟

مَتنِ اَصلی ۱۱۴
تَمرین‌ها ۱۱۵
تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۱۱۸
واژه‌ها را کَشف کُنید ۱۱۶
گُفت‌وگو، فَرهَنگ وَ نوبَتِ شُماست ۱۱۷
پاسُخ‌نامه ۱۳۷

مُرورِ ۳: پشت پردهٔ نمایش

مَتنِ مُرور ۱۱۹
گُفت‌وگو وَ نوبَتِ شُماست ۱۲۱
پاسُخ‌نامه ۱۴۰
واژگان وَ پاسُخِ کوتاه ۱۲۰
تَرجُمهٔ تُرکیِ مَتن ۱۲۲

اَلِفْبایِ فارْسی؛ گُروهِ اَوَّل

پیش‌نیاز – اَلِفْبا وَ گُفت‌وگوهایِ مُقَدَّماتی

ا	ب	پ	ت	ث	ج	چ	ح

شِکْلِ حُروف را بِبینیم؛ سِپَس هَمْراهِ اُسْتاد بِخوانیم وَ دَر واژه‌ها پِیْدا کُنیم.

حَرْف	نام	جُدا	آغازِ مُتَّصِل	میانِ مُتَّصِل	پایانِ مُتَّصِل	نِمونه
ا	اَلِف	ا	ـا	ـا	ـا	اَنار
ب	بِ	ب	بـ	ـبـ	ـب	بَرْف
پ	پِ	پ	پـ	ـپـ	ـپ	پا
ت	تِ	ت	تـ	ـتـ	ـت	توپ
ث	ثِ	ث	ثـ	ـثـ	ـث	ثابِت
ج	جیم	ج	جـ	ـجـ	ـج	جام
چ	چِ	چ	چـ	ـچـ	ـچ	چای
ح	حِ	ح	حـ	ـحـ	ـح	حَوْله

راهْنَمایِ جَدْوَل

شِکْلِ حَرْف به اِتِّصالِ آن به حُروفِ کِناری بَسْتِگی دارَد؛ هَمه‌ی حُروف چَهار شِکْل مُتِفاوِت نَدارَند. «ا» به حَرْفِ بَعْدی نَمی‌چَسْبَد، اَمّا به حَرْفِ قَبْلی وَصْل می‌شَوَد؛ مانَندِ «ـا» دَر «با». «آ» را هَم کِنارِ «ا» یاد می‌گیریم. خَطِّ تیره یَعْنی این شِکْلِ اِتِّصال وُجود نَدارَد.

بَرایِ نِمایش یا بَسْتَنِ تَرْجُمه‌ی تُرْکیِ مُکالِمه، رویِ عُنْوانِ آن بِزَنید.

گُفت‌وگو: اَوَّلین روزِ کِلاس

اُسْتاد زانْکو: سَلام! خُوش آمَدی.

اِلیف: سَلام اُسْتاد! مَمْنون.

اُسْتاد زانْکو: آماده‌ای فارْسی یاد بِگیری؟

اِلیف: بَله، وَلی هَنوز حُروفِ فارْسی را نَمی‌شِناسَم.

اُسْتاد زانْکو: اِشْکالی نَدارَد. با هَم یاد می‌گیریم.

اِلیف: فارْسی را اَز کُدام طَرَف می‌نِویسیم؟

اُسْتاد زانْکو: اَز راسْت به چَپ. به این کَلِمه نِگاه کُن: بابا.

اِلیف: دَر تُرْکی اَز چَپ به راسْت می‌نِویسیم.

اُسْتاد زانْکو: دُرُسْت اَسْت. پَس هَنْگامِ خواندَنِ فارْسی، اَز سَمْتِ راسْت شُروع کُن.

اِلیف: فارْسی هَم حُروفِ بُزُرگ وَ کوچَک دارَد؟

اُسْتاد زانْکو: نه، مِثْلِ تُرْکی حُروفِ بُزُرگ وَ کوچَک نَداریم؛ اَمّا شِکْلِ بَعْضیِ حُروف هَنْگامِ اِتِّصال تَغْییر می‌کُنَد.

نُکْته

تَغْییرِ شِکْلِ حَرْف دَر فارْسی، مانَندِ تَفاوُتِ حُروفِ بُزُرگ وَ کوچَکِ تُرْکی نیسْت. «ب، بـ، ـبـ، ـب» شِکْل‌هایِ یِک حَرْف‌اَند.

گُفْت‌وگو: «ا» وَ «آ»

اِلیف: اُسْتاد، اَوَّلین حَرْف چیسْت؟

اُسْتاد زانْکو: این حَرْفِ «ا» اَسْت. نامَش اَلِف اَسْت.

اِلیف: این یِکی هَم اَلِف اَسْت: آ؟

اُسْتاد زانْکو: بَله، این را «اَلِفِ مَدْدار» می‌نامیم. به کَلِمه‌ی آب نِگاه کُن.

اِلیف: آب! یَعْنی su ؟

اُسْتاد زانْکو: بَله، دُرُسْت گُفْتی. حالا این کَلِمه را با مَن بِخوان: بابا.

اِلیف: بابا.

اُسْتاد زانْکو: آفَرین! صِدایی که دَر آغازِ «آب» می‌شِنَوی، دَر «با» هَم وُجود دارَد؛ اَمّا دَر «با» آن را با «ا» می‌نِویسیم.

اِلیف: پَس «ا» وَ «آ» هَمیشه به یِک شِکْل اِسْتِفاده نَمی‌شَوَند؟

اُسْتاد زانْکو: دَقیقاً. فِعْلاً این دُو نِمونه را به خاطِر بِسْپار: آب، بابا.

مُقایسه با تُرکی

بَرایِ شُروع، صِدایِ a دَر واژه‌ی تُرکیِ baba می‌تَوانَد به شِناخْتِ صِدایِ «آ» کُمَک کُنَد؛ اَمّا تَلَفُّظِ فارْسی وَ تُرْکی دَقیقاً یِکْسان نیسْت. به تَلَفُّظِ اُسْتاد گوش بِده وَ تِکْرار کُن.

دِقَّت کُنید

«ا» هَمیشه نِشان‌دَهَنده‌ی یِک صِدایِ ثابِت نیسْت. دَر آغازِ واژه‌هایی مِثْلِ اَنار، اِمْروز وَ اُمید، حَرِکَتِ هَمْراهِ آن به شِناخْتِ صِدایِ آغازین کُمَک می‌کُنَد. این صِداها را به‌تَدْریج یاد می‌گیریم.

گُفت‌وگو: یِک نُقْطه یا سه نُقْطه؟

اُسْتاد زانْکو: به این دُو حَرْف نِگاه کُن: ب، پ. چه تَفاوُتی دارَند؟

اِلیف: «ب» یِک نُقْطه دارَد وَ «پ» سه نُقْطه.

اُسْتاد زانْکو: دُرُسْت اَسْت. نُقْطه‌هایِ هَر دُو هَم پایینِ حَرْف‌اَند.

اِلیف: صِدایِ آن‌ها هَم مُتِفاوِت اَسْت؟

اُسْتاد زانْکو: بَله. «ب» مانَندِ صِدایِ b دَر baba اَسْت. «پ» مانَندِ صِدایِ p دَر para اَسْت.

اِلیف: «بابا» با «ب» شُروع می‌شَوَد.

اُسْتاد زانْکو: آفَرین! پا هَم با «پ» شُروع می‌شَوَد.

اِلیف: «پا» یَعْنی ayak ؟

اُسْتاد زانْکو: بَله. حالا بِخوان: با، پا.

اِلیف: با، پا.

اُسْتاد زانْکو: خِیْلی خوب! هَنْگامِ خوانْدَن، به نُقْطه‌ها دِقَّت کُن.

نُکْته

دَر «ب» وَ «پ»، بَدَنه‌ی حَرْف یِکْسان اَسْت؛ تِعْدادِ نُقْطه‌ها فَرْق می‌کُنَد. نُقْطه‌ها را نَبایَد حَذْف یا جابه‌جا کَرْد.

با هَم بِخوانیم: با – پا – بابا – آب

گُفت‌وگو: دُو نُقطه یا سه نُقطه؟

اُستاد زانْکو: حالا این دُو حَرْف را بِبین: ت، ث.

اِلیف: این بار نُقْطه‌ها بالایِ حَرْف‌اَند!

اُستاد زانْکو: بَله. «ت» دُو نُقْطه دارَد وَ «ث» سه نُقْطه.

اِلیف: «ت» چه صِدایی دارَد؟

اُستاد زانْکو: مانَندِ صِدایِ t دَر واژه‌ی تُرکی taş. مَثَلاً دَر فارْسی می‌گوییم توپ.

اِلیف: دَر تُرکی هَم می‌گوییم top.

اُستاد زانْکو: دُرُسْت اَسْت؛ مَعْنیِ این دُو واژه یِکْسان اَسْت، اَمّا تَلَفُّظِشان کَمی فَرْق دارَد.

اِلیف: «ث» چه صِدایی دارَد؟

اُستاد زانْکو: دَر فارْسیِ اِمْروز صِدایِ «س» می‌دَهَد؛ مانَندِ صِدایِ s دَر su.

اِلیف: یِک مِثال می‌زَنید؟

اُستاد زانْکو: بَله: ثابِت؛ یَعْنی sabit. حَرْفِ اَوَّلَش «ث» اَسْت.

اِلیف: پَس بَرایِ دُرُسْت نِوِشْتَن، فَقَط شِنیدَنِ صِدا کافی نیسْت؟

اُستاد زانْکو: آفَرین! شِکْلِ نِوِشْتاریِ واژه را هَم بایَد یاد بِگیریم.

نُکْته

«ث، س و ص» دَر فارْسیِ مِعْیارِ ایران یِک صِدا دارَند؛ اَمّا دَر نِوِشْتَن، جایِ یِکْدیگَر اِسْتِفاده نَمی‌شَوَند. «س» وَ «ص» را دَر بَخْش‌هایِ بَعْد می‌شِناسیم.

گُفْت‌وگو: سه حَرْفِ شَبیه به هَم

اِلیف: اُسْتاد، این سه حَرْف هَم شَبیهِ هَم‌اَند: ج، چ، ح.

اُسْتاد زانْکو: دُرُسْت دیدی. «ج» یِک نُقْطه دَر پایینِ دارَد، «چ» سه نُقْطه دَر پایینِ دارَد وَ «ح» نُقْطه نَدارَد.

اِلیف: «ج» را چِطُور بِخوانَم؟

اُسْتاد زانْکو: مانَندِ صِدایِ c دَر واژه‌ی تُرکی cam. نِمونه‌ی فارْسی: جام.

اِلیف: «جام» یَعْنی شیشه؟

اُسْتاد زانْکو: نه؛ اینْجا فَقَط صِداها را مُقایسه می‌کُنیم. «جام» دَر فارْسی می‌تَوانَد به مَعْنیِ پیاله یا کاپِ قَهْرِمانی باشَد.

اِلیف: فَهْمیدَم. «چ» مِثْلِ ç دَر çay اَسْت؟

اُسْتاد زانْکو: بَله! دَر فارْسی هَم می‌گوییم چای.

اِلیف: پَس این واژه را راحَت به خاطِر می‌سِپارَم. «ح» چِطُور؟

اُسْتاد زانْکو: دَر فارْسیِ اِمْروز مانَندِ «ه» تَلَفُّظ می‌شَوَد؛ نَزْدیک به صِدایِ h دَر hava. مَثَلاً حُوْله.

اِلیف: یَعْنی havlu ؟

اُسْتاد زانْکو: بَله، آفَرین!

دِقَّت کُنید

واژه‌ی تُرکی دَر سُتونِ «راهْنَمایِ تَلَفُّظ» فَقَط بَرایِ شِناخْتِ صِداسْت؛ اِلْزاماً مَعْنیِ واژه‌ی فارْسی نیسْت.

گُفت‌وگو: چِرا شِکْلِ حَرْف تَغْییر کَرْد؟

اِلیف: اُسْتاد، چِرا «ب» دَر جَدْوَل چَند شِکْل دارَد؟

اُسْتاد زانْکو: چون شِکْلِ آن هَنْگامِ اِتِّصال تَغْییر می‌کُنَد. این شِکْلِ جُداسْت: ب. وَقْتی به حَرْفِ بَعْدی وَصْل می‌شَوَد، این شِکْل را می‌بینی: بـ.

اِلیف: مِثْلِ «بـ» دَر با؟

اُسْتاد زانْکو: دَقیقاً! حالا به آب نِگاه کُن.

اِلیف: اینْجا «ب» دَر پایانِ کَلِمه اَسْت، وَلی شِکْلَش جُداسْت.

اُسْتاد زانْکو: دُرُسْت اَسْت؛ چون «آ» به حَرْفِ بَعْد اَز خُودَش نَمی‌چَسْبَد.

اِلیف: دَر «بابا» هَم هَمین اِتِّفاق می‌اُفْتَد؟

اُسْتاد زانْکو: بَله. هَر «ب» به «ا»ی بَعْد اَز خُودَش وَصْل می‌شَوَد، اَمّا «ا» به «ب» بَعْدی نَمی‌چَسْبَد.

اِلیف: پَس با اینْکه قِسْمَت‌هایِ کَلِمه به هَم نَچَسْبیده‌اَند، «بابا» یِک کَلِمه اَسْت.

اُسْتاد زانْکو: آفَرین! دَقیقاً هَمین‌طُور اَسْت.

نُکْته

جایِ حَرْف دَر واژه وَ شِکْلِ اِتِّصالِ آن دُو مَوْضوعِ مُتِفاوِت‌اَند. دَر «آب»، «ب» حَرْفِ پایانی اَسْت، اَمّا به حَرْفِ قَبْل مُتَّصِل نیسْت.

رَوِش خوانْدَن

اِبْتِدا به نِمونه‌ی اُسْتاد گوش بِدَهیم؛ سِپَس حَرْف را دَر واژه بِبینیم وَ هَمان واژه را تِکْرار کُنیم. مُقایِسه‌هایِ تُرْکی راهْنَما هَسْتَند وَ جایِ شِنیدَنِ تَلَفُّظِ فارْسی را نَمی‌گیرَند.

مُقایِسه با تُرکی

حَرْفِ فارْسی	صِدایِ نَزْدیک دَر تُرکی	نِمونه‌ی فارْسی
ب	b دَر baba	بابا
پ	p دَر para	پا
ت	t دَر taş	توپ
ث	s دَر su	ثابِت

صِدا وَ مَعْنی را جُدا بَرْرِسی کُنیم

حَرْف	راهْنَمایِ تَلَفُّظ	نِمونه‌ی فارْسی	مَعْنیِ تُرکی
ج	c دَر cam	جام	kupa
چ	ç دَر çay	چای	çay
ح	نَزْدیک به h دَر hava	حُوْله	havlu

بِبینیم وَ یاد بِگیریم

حُروفِ جُدا	واژه
ب + ا	با
پ + ا	پا
ب + ا + ب + ا	بابا
آ + ب	آب

گُفْت‌وگو: این عَلامَت‌هایِ کوچَک چیسْت؟

اِلیف: اُسْتاد، این عَلامَت‌ها بالا وَ پایینِ «ب» چیسْت؟ بَ، بِ، بُ

اُسْتاد زانْکو: این‌ها حَرِکَت‌اَند وَ به خوانْدَن کُمَک می‌کُنَند. با مَن بِخوان: بَ، بِ، بُ.

اِلیف: بَ، بِ، بُ.

اُسْتاد زانْکو: آفَرین! حَرِکَتِ بالایِ «بَ» را زَبَر یا فَتْحه، حَرِکَتِ زیرِ «بِ» را زیر یا کَسْره وَ حَرِکَتِ بالایِ «بُ» را پیش یا ضَمه می‌نامیم.

اِلیف: این عَلامَت‌ها هَمیشه نِوِشْته می‌شَوَند؟

اُسْتاد زانْکو: نه، دَر نِوِشْته‌هایِ مَعْمولی اَغْلَب آن‌ها را نَمی‌نِویسیم؛ اَمّا دَر شُروعِ آموزش اَز آن‌ها کُمَک می‌گیریم.

اِلیف: پَس اَلان با حَرِکَت‌ها می‌خوانیم؟

اُسْتاد زانْکو: بَله. کَم‌کَم واژه‌ها را می‌شِناسی وَ بِدون حَرِکَت هَم می‌خوانی.

زَبَر / فَتْحه	زیر / کَسْره	پیش / ضَمه
ـَ	ـِ	ـُ
بَ	بِ	بُ
تَب	دِل	گُل

شِش واکه‌ی فارْسی؛ بِبینیم وَ بِخوانیم

«ب» را با شِش صِدایِ مُتِفاوِت بِخوانیم؛ هَر بار صِدایِ پَس اَز «ب» عَوَض می‌شَوَد.

سه واکه‌ی کوتاه

فَتْحه / زَبَر	کَسْره / زیر	ضَمه / پیش
بَ	بِ	بُ
نِمونه: تَب	نِمونه: دِل	نِمونه: گُل

سه واکه‌ی دیگر

صِدایِ «آ»	صِدایِ «او»	صِدایِ «ای»
با	بو	بی
نِمونه: آب	نِمونه: مو	نِمونه: سیب

بِشْنَویم وَ مُقایسه کُنیم

«تَب» وَ «تاب» را هَمْراهِ اُسْتاد بِخوانیم. صِدایِ فَتْحه دَر «تَب» با صِدایِ «ا» دَر «تاب» فَرْق دارَد. تَفاوُت فَقَط دَر بُلَندتَر یا طولانی‌تَر گُفْتَن نیسْت؛ خُودِ صِدا هَم مُتِفاوِت اَسْت.

دِقَّت کُنید

دَر نِوِشْته‌هایِ مَعْمولی، فَتْحه، کَسْره وَ ضَمه اَغْلَب نِوِشْته نَمی‌شَوَند. «ا»، «و» وَ «ی» دَر نِمونه‌هایِ این صَفْحه واکه را نِشان می‌دَهَند؛ کارْبُرْدهایِ دیگرِ این حُروف را دَر اِدامه یاد می‌گیریم.

بِخوانیم وَ به کار بِبَریم

راهْنَمایِ کوتاهِ تَلَفُّظ

فَتْحه: دَهان بازتَر اَز e تُرکی اَسْت؛ تَلَفُّظِ «تَب» را اَز اُسْتاد بِشْنَویم. کَسْره: نَزْدیک به e دَر el اَسْت وَ با i تُرکی یِکْسان نیسْت. ضَمه: نَزْدیک به o دَر on اَسْت. این مُقایِسه‌ها تَقْریبی‌اَند؛ شِنیدَن وَ تِکْرار بَرایِ تَشْخیصِ تَفاوُت‌ها لازِم اَسْت.

زَبَر / فَتْحه	زیر / کَسْره	پیش / ضَمه
ـَ	ـِ	ـُ
بَ	بِ	بُ
تَب	دِل	گُل

با هَم بِخوانیم: بَ، بِ، بُ؛ پَ، پِ، پُ؛ تَ، تِ، تُ

آب – با – پا – تا – بابا – تاب – تَب – چَپ

عِبارَت‌هایِ کِلاسِ اِمْروز؛ هَمْراهِ اُسْتاد بِخوانیم وَ دَر کِلاس اِسْتِفاده کُنیم.

عِبارَتِ فارْسی	کارْبُرْد
سَلام اُسْتاد!	آغازِ گُفْت‌وگو
این چه حَرْفی اَسْت؟	پُرْسیدَنِ نامِ حَرْف
یِک مِثال می‌زَنید؟	دَرْخواسْتِ مِثال
دُوباره می‌گویید؟	دَرْخواسْتِ تِکْرار
مُتَوَجه نَشُدَم.	بَیانِ نَفَهْمیدَن
فَهْمیدَم، مَمْنون.	نِشان‌دادَنِ فَهْمیدَن

اَلِفْبایِ فارْسی؛ گُروهِ دُوُّم

پیش‌نیاز – اَلِفْبا وَ گُفْت‌وگوهایِ مُقَدَّماتی

خ	د	ذ	ر	ز	ژ	س	ش

شِکْلِ حُروف را بِبینیم؛ سِپَس هَمْراهِ اُسْتاد بِخوانیم وَ دَر واژه‌ها پِیْدا کُنیم.

حَرْف	نام	جُدا	آغازِ مُتَّصِل	میانِ مُتَّصِل	پایانِ مُتَّصِل	نِمونه
خ	خِ	خ	خـ	ـخـ	ـخ	خانه
د	دال	د	-	-	ـد	دَر
ذ	ذال	ذ	-	-	ـذ	ذُرَّت
ر	رِ	ر	-	-	ـر	رُز
ز	زِ	ز	-	-	ـز	زَبان
ژ	ژِ	ژ	-	-	ـژ	ژاکِت
س	سین	س	سـ	ـسـ	ـس	سیب
ش	شین	ش	شـ	ـشـ	ـش	شیر

راهْنَمایِ جَدْوَل

«د، ذ، ر، ز و ژ» به حَرْفِ بَعْد اَز خُود نَمی‌چَسْبَند؛ اَمّا می‌تَوانَند به حَرْفِ قَبْل وَصْل شَوَند. خَطّ تیره دَر جَدْوَل یَعْنی آن شِکْلِ اِتِّصال وُجود نَدارَد؛ این حُروف می‌تَوانَند دَر آغاز، میان یا پایانِ واژه بیایَند.

گُفت‌وگو: یِک نُقْطه بالایِ حَرْف

اُسْتاد زانْکو: اِلیف، این حَرْف را بِبین: خ. شَبیهِ کُدام حَرْف‌هاسْت؟

اِلیف: شَبیه «ج، چ و ح» اَسْت؛ وَلی یِک نُقْطه دَر بالا دارَد.

اُسْتاد زانْکو: آفَرین! نامَش «خ» اَسْت. با مَن بِگو: خانه، خیار.

اِلیف: خانه یَعْنی ev وَ خیار یَعْنی salatalık ؟

اُسْتاد زانْکو: بَله. حالا بِگو: این خانه اَسْت. این خیار اَسْت.

اِلیف: صِدایِ «خ» هَمان h تُرکی اَسْت؟

اُسْتاد زانْکو: نه. دَر «خ»، هَوا با سایِش اَز عَقَبِ دَهان می‌گُذَرَد. به صِدایِ مَن گوش کُن وَ آرام تِکْرار کُن.

اِلیف: خ... خانه... خیار.

اُسْتاد زانْکو: خوب اَسْت. «خ» وَ «ح» را یِکی نَخوان. حالا به شِکْل‌هایِ «خـ ـخـ و ـخ» نِگاه کُن.

نُکْته‌ی تَلَفُّظ

دَر تُرکیِ مِعْیار، بَرایِ صِدایِ «خ» مُعادِلِ دَقیقی نَداریم. آن را با h یا k جایْگُزین نَکُنیم. هَنْگامِ تَمْرین، گَلو را فِشار نَمی‌دَهیم وَ تَلَفُّظِ اُسْتاد را اُلْگو می‌گیریم.

با هَم بِخوانیم: خَطّ – خیار – خانه – یَخ

گُفْت‌وگو: «د» وَ «ذ»؛ یِک نُقْطه تَفاوُت

اِلیف: اُسْتاد، «د» وَ «ذ» فَقَط دَر یِک نُقْطه فَرْق دارَند؟

اُسْتاد زانْکو: دَر شِکْل، بَله؛ اَمّا صِدایِشان هَم فَرْق دارَد. «د» مانَندِ d دَر ders اَسْت: دَر.

اِلیف: دَر یَعْنی kapı. این دَر اَسْت.

اُسْتاد زانْکو: دُرُسْت اَسْت. «ذ» دَر فارْسی صِدایِ «ز» می‌دَهَد: ذُرَّت.

اِلیف: یَعْنی mısır ؟

اُسْتاد زانْکو: بَله. «ذُرَّت» را با «ذ» می‌نِویسیم، حَتّی اَگَر صِدایِ «ز» بِشْنَویم.

اِلیف: این دُو حَرْف به حَرْفِ بَعْد وَصْل می‌شَوَند؟

اُسْتاد زانْکو: نه؛ وَلی به حَرْفِ قَبْل می‌تَوانَند وَصْل شَوَند. دَر «باد»، «د» جُداسْت؛ دَر «بَد»، به «ب» چَسْبیده اَسْت.

اِلیف: پَس جایِ حَرْف وَ اِتِّصالِ آن را جُدا بَرْرِسی می‌کُنَم.

دِقَّت کُنید

«ذ» دَر فارْسیِ مِعْیارِ ایران مانَندِ z تُرْکی تَلَفُّظ می‌شَوَد. دَر «ذُرَّت»، تَشْدیدِ رویِ «ر» یَعْنی این هَمْخوان را کِشیده‌تَر، مانَندِ دُو «ر» پِیْوَسْته، تَلَفُّظ می‌کُنیم؛ تَشْدید با تِکیه‌ی واژه یِکی نیسْت.

با هَم بِخوانیم: دَر – باد – بَد – ذُرَّت

گُفت‌وگو: رُز، زَبان وَ ژاکِت

اُسْتاد زانْکو: این سه حَرْف را مُقایسه کُن: ر، ز، ژ.

اِلیف: «ر» نُقْطه نَدارَد؛ «ز» یِک نُقْطه وَ «ژ» سه نُقْطه دَر بالا دارَد.

اُسْتاد زانْکو: دُرُسْت اَسْت. «ر» نَزْدیک به r دَر renk اَسْت. این گُل، رُز اَسْت.

اِلیف: «ز» هَم مِثْلِ z دَر zaman اَسْت؟

اُسْتاد زانْکو: بَله؛ مِثْلِ «زَبان». مَن زَبانِ فارْسی یاد می‌دَهَم.

اِلیف: بَرایِ «ژ» چه مِثالی داریم؟

اُسْتاد زانْکو: ژاکِت؛ یَعْنی hırka. صِدایِ «ژ» نَزْدیک به j دَر jilet اَسْت.

اِلیف: پَس j تُرْکی را مِثْلِ «ج» فارْسی نَمی‌خوانَم؟

اُسْتاد زانْکو: آفَرین! j به «ژ» نَزْدیک اَسْت وَ c به «ج». این سه حَرْف هَم به حَرْفِ بَعْد نَمی‌چَسْبَند.

مُقایسه با تُرْکی

«ج» نَزْدیک به c ، «چ» نَزْدیک به ç وَ «ژ» نَزْدیک به j تُرْکی اَسْت. شَباهَتِ اِسْم یا ظاهِرِ حُروفِ لاتین نَبایَد ما را دَر تَلَفُّظ گُمْراه کُنَد.

با هَم بِخوانیم: رُز – راز – زَبان – ژاکِت – مُژه

گُفْت‌وگو: سیب وَ شیر

اُسْتاد زانْکو: این دُو حَرْف را بِبین: س، ش. چه تَفاوُتی دارَند؟

اِلیف: «س» نُقْطه نَدارَد وَ «ش» سه نُقْطه دَر بالا دارَد.

اُسْتاد زانْکو: بَله. «س» نَزْدیک به s دَر su وَ «ش» نَزْدیک به ş دَر şişe اَسْت.

اِلیف: این سیب اَسْت؛ یَعْنی elma.

اُسْتاد زانْکو: آفَرین! این هَم شیر اَسْت؛ یَعْنی süt.

اِلیف: «شیر» مَعْنیِ دیگری هَم دارَد؟

اُسْتاد زانْکو: بَله، نامِ یِک حِیْوان هَم هَسْت؛ یَعْنی aslan. جُمْله وَ تَصْویر به ما کُمَک می‌کُنَند مَعْنی را بِفَهْمیم.

اِلیف: پَس دَر «مَن شیر می‌نوشَم»، مَنْظور نوشیدَنی اَسْت.

اُسْتاد زانْکو: دَقیقاً. حالا شِکْلِ «ش» را دَر «شیر» وَ «آش» مُقایِسه کُن.

نُکْته

دَر «آش»، «ش» دَر پایانِ واژه اَسْت، اَمّا به «آ» نَمی‌چَسْبَد. دَر «دَسْت»، «س» به «ت» بَعْد اَز خُود می‌چَسْبَد، وَلی به «د» قَبْل اَز خُود مُتَّصِل نیسْت.

جُمْله‌ی کوتاه: این سیب اَسْت. مَن شیر می‌نوشَم.

مُرورِ حُروف؛ گُروهِ دُوُّم

حَرْف	راهْنَمایِ تَلَفُّظ	نِمونه
خ	مُعادِلِ دَقیق دَر تُرْکیِ مِعْیار نَدارَد	خانه؛ خیار
د	نَزْدیک به d دَر ders	دَر؛ باد
ذ، ز	نَزْدیک به z دَر zaman	ذُرَّت؛ زَبان
ر	نَزْدیک به r دَر renk	رُز؛ دَر
ژ	نَزْدیک به j دَر jilet	ژاکِت؛ مُژه
س	نَزْدیک به s دَر su	سیب؛ دَسْت
ش	نَزْدیک به ş دَر şişe	شیر؛ آش

یادِمان بِمانَد

«س» نُقْطه نَدارَد وَ «ش» سه نُقْطه دَر بالا دارَد. «ر، ز و ژ» نیز بَدَنه‌ی مُشابِه دارَند؛ تَفاوُتِ نُقْطه‌ها مَعْنی وَ تَلَفُّظِ واژه را عَوَض می‌کُنَد.

با هَم بِخوانیم: دَر – باد – رُز – راز – سَر – دَسْت – آش – شیر

اَز حَرْف به واژه

حُروفِ جُدا؛ اَز راسْت بِخوانیم	واژه‌ی کامِل
س + ر	سَر
د + س + ت	دَسْت
ش + ا + د	شاد

دَر «دَسْت»، «د» به «س» نَمی‌چَسْبَد؛ اَمّا «س» وَ «ت» به هَم وَصْل می‌شَوَند.

اَلِفْبایِ فارْسی؛ گُروهِ سِوُّم

پیش‌نیاز – اَلِفْبا وَ گُفْت‌وگوهایِ مُقَدَّماتی

ص	ض	ط	ظ	ع	غ	ف	ق

شِکْلِ حُروف را بِبینیم؛ سِپَس هَمْراهِ اُسْتاد بِخوانیم وَ دَر واژه‌ها پِیْدا کُنیم.

حَرْف	نام	جُدا	آغازِ مُتَّصِل	میانِ مُتَّصِل	پایانِ مُتَّصِل	نِمونه
ص	صاد	ص	صـ	ـصـ	ـص	صابون
ض	ضاد	ض	ضـ	ـضـ	ـض	ضَرْب
ط	طا	ط	طـ	ـطـ	ـط	طَرَف
ظ	ظا	ظ	ظـ	ـظـ	ـظ	ظَرْف
ع	عِیْن	ع	عـ	ـعـ	ـع	عَسَل
غ	غِیْن	غ	غـ	ـغـ	ـغ	غَذا
ف	فِ	ف	فـ	ـفـ	ـف	فَرْش
ق	قاف	ق	قـ	ـقـ	ـق	قَهْوه

راهْنَمایِ جَدْوَل

این هَشْت حَرْف می‌تَوانَند به حَرْفِ قَبْل وَ بَعْد وَصْل شَوَند؛ اَلْبَته حَرْفِ کِناری هَم بایَد اِمْکانِ اِتِّصال داشْته باشَد. شِکْلِ «ع» وَ «غ» را دَر حالَت‌هایِ جُدا، آغاز، میان وَ پایان با دِقَّت مُقایِسه کُنیم.

گُفْت‌وگو: «ص» وَ «ض»؛ شِکْلِ نَزْدیک، صِدایِ مُتِفاوِت

اِلیف: اُسْتاد، این دُو حَرْف چه نام دارَند: ص، ض؟

اُسْتاد زانْکو: «صاد» وَ «ضاد». «ص» نُقْطه نَدارَد وَ «ض» یِک نُقْطه دَر بالا دارَد.

اِلیف: صِدایِ «ص» را چِطُور بِخوانَم؟

اُسْتاد زانْکو: دَر فارْسی مانَندِ «س»؛ نَزْدیک به s تُرْکی. مَثَلاً صابون، یَعْنی sabun.

اِلیف: وَ «ض» چِطُور؟

اُسْتاد زانْکو: مانَندِ «ز»؛ نَزْدیک به z تُرْکی. مَثَلاً ضَرْب، مِثْلِ عَمَلِ ضَرْب دَر حِساب.

اِلیف: پَس «ص» وَ «ض» دَر فارْسی صِداهایِ مَخْصوصِ عَرَبی نَدارَند؟

اُسْتاد زانْکو: دُرُسْت اَسْت؛ اینْجا تَلَفُّظِ فارْسی را یاد می‌گیریم. حالا بِگو: صابون، ضَرْب.

اِلیف: صابون، ضَرْب. اِمْلایِ هَر واژه را هَم هَمْراهَش یاد می‌گیرَم.

دِقَّت کُنید

«س، ث و ص» دَر فارْسیِ اِمْروز هَم‌صِدا هَسْتَند، وَلی دَر اِمْلا جایِ یِکْدیگَر نَمی‌نِشینَند. «ض» نیز یِکی اَز حَرْف‌هایی اَسْت که صِدایِ «ز» می‌دَهَد.

با هَم بِخوانیم: صَفّ – صابون – ضَرْب

گُفت‌وگو: یِک طَرَف، یِک ظَرْف

اُسْتاد زانْکو: به این دُو واژه نِگاه کُن: طَرَف، ظَرْف.

اِلیف: حَرْف‌هایِشان فَقَط دَر یِک نُقْطه فَرْق دارَند؛ مَعْنی‌شان هَم فَرْق می‌کُنَد؟

اُسْتاد زانْکو: بَله. «طَرَف» یَعْنی سَمْت؛ «ظَرْف» وَسیله‌ای مِثْلِ بِشْقاب یا کاسه اَسْت.

اِلیف: «ط» هَمان صِدایِ «ت» را دارَد؟

اُسْتاد زانْکو: دَر فارْسی بَله؛ نَزْدیک به t تُرْکی. نامِ این حَرْف «طا» اَسْت.

اِلیف: حَرْفِ نُقْطه‌دار چه نام دارَد؟

اُسْتاد زانْکو: «ظا». صِدایَش مانَندِ «ز» اَسْت: ظَرْف.

اِلیف: دَر نِوِشْتَن هَم مِثْلِ هَم وَصْل می‌شَوَند؟

اُسْتاد زانْکو: بَله؛ هَر دُو می‌تَوانَند به قَبْل وَ بَعْد وَصْل شَوَند. دَر خَطِّ چاپی، بُلَنْدیِ این حَرْف‌ها را با «ا» اِشْتِباه نَگیر.

نُکْته

«ت» وَ «ط» هَم‌صِدا هَسْتَند. «ز، ذ، ض و ظ» نیز دَر فارْسیِ اِمْروز یِک صِدا دارَند. بَرایِ اِمْلایِ دُرُسْت، شِکْلِ واژه را هَمْراهِ مَعْنی‌اَش به خاطِر می‌سِپاریم.

جُمْله‌ی کوتاه: این ظَرْف اَسْت. به آن طَرَف نِگاه کُن.

گُفْت‌وگو: عَسَل وَ غَذا

اِلیف: این دُو حَرْف شَبیه‌اَند: ع، غ. یِکی نُقْطه دارَد.

اُسْتاد زانْکو: دُرُسْت اَسْت. «عِیْن» نُقْطه نَدارَد وَ «غِیْن» یِک نُقْطه دَر بالا دارَد.

اِلیف: «ع» را مِثْلِ عَرَبی اَز گَلو می‌خوانیم؟

اُسْتاد زانْکو: نه. دَر فارْسی، مِثْلِ «ع» عَرَبی تَلَفُّظ نَمی‌شَوَد. دَر «عَسَل»، آغازِ واژه را با صِدایِ فَتْحه، مانَندِ آغازِ «اَنار»، می‌شِنَوی.

اِلیف: عَسَل یَعْنی bal. «غ» چِطُور اَسْت؟

اُسْتاد زانْکو: دَر واژه‌ی «غَذا» بِشْنَو. این صِدا اَز عَقَبِ دَهان اَدا می‌شَوَد؛ با g تُرْکی یِکی نیسْت.

اِلیف: می‌تَوانَم آن را مِثْلِ ğ بِخوانَم؟

اُسْتاد زانْکو: نه؛ بَرایِ این صِدا اَز تَلَفُّظِ مَن کُمَک بِگیر. بِگو: غَذا. حالا عَسَل.

اِلیف: غَذا، عَسَل. شِکْلِ میانیِ «ع» هَم خِیْلی تَغْییر می‌کُنَد!

دِقَّت کُنید

تَلَفُّظِ «ع» به جایْگاه وَ واژه بَسْتِگی دارَد؛ گاهی با مَکْثِ کوتاهی هَمْراه اَسْت. آن را هَمیشه حَذْف نَمی‌کُنیم وَ هَمیشه هَم یِک صِدایِ مُسْتَقِلِ ثابِت نَمی‌دانیم. فِعْلاً نِمونه‌ها را اَز اُسْتاد می‌شِنَویم.

با هَم بِخوانیم: عَسَل – ساعَت – غَذا – باغ

گُفت‌وگو: فَرْش وَ قَهْوه

اُسْتاد زانْکو: اِلیف، اِمْروز «ف» وَ «ق» را می‌خوانیم.

اِلیف: «ف» یِک نُقْطه وَ «ق» دُو نُقْطه دَر بالا دارَد.

اُسْتاد زانْکو: بَله؛ شِکْلِ پایانِ آن‌ها هَم یِکْسان نیسْت. «ف» نَزْدیک به f دَر fincan اَسْت: فَرْش.

اِلیف: فَرْش یَعْنی halı. «قَهْوه» هَم یَعْنی kahve ؟

اُسْتاد زانْکو: دُرُسْت اَسْت؛ وَلی «ق» را مِثْلِ k تُرْکی نَخوان.

اِلیف: صِدایِ «ق» به «غ» نَزْدیک اَسْت؟

اُسْتاد زانْکو: دَر فارْسیِ مِعْیارِ ایران اَغْلَب یِکْسان تَلَفُّظ می‌شَوَند. با مَن بِگو: قَهْوه، غَذا.

اِلیف: قَهْوه، غَذا. پَس بَرایِ نِوِشْتَن، بایَد بِدانَم کُدام حَرْف دَر واژه اَسْت.

اُسْتاد زانْکو: دَقیقاً. دَر بَعْضیِ گویِش‌ها وَ گونه‌هایِ فارْسی، تَلَفُّظِ «ق» وَ «غ» فَرْق دارَد.

راهْنَمایِ شِکْلِ حُروف

«ف» را دَر «فَرْش» وَ «کَف» بِبینیم؛ «ق» را دَر «قَهْوه» وَ «قاشُق». دَر شِکْلِ جُدا وَ پایانی، بَخْشِ زیرِ خَطّ دَر «ق» وَ «ف» یِکْسان نیسْت. فَقَط نُقْطه‌ها را بَرْرِسی نَکُنیم.

با هَم بِخوانیم: فَرْش – کَف – قَهْوه – قاشُق

مُرورِ حُروف؛ گُروهِ سِوُّم

حَرْف	راهْنَمایِ تَلَفُّظ	نِمونه
ص	مانَندِ س؛ نَزْدیک به S	صابون
ض، ظ	مانَندِ ز؛ نَزْدیک به Z	ضَرْب؛ ظَرْف
ط	مانَندِ ت؛ نَزْدیک به t	طَرَف
ع	دَر فارْسی صِدایِ حَلْقیِ عَرَبی نَدارَد	عَسَل؛ ساعَت
غ، ق	دَر فارْسیِ مِعْیارِ ایران اَغْلَب هَم‌صِدا	غَذا؛ قَهْوه
ف	نَزْدیک به f دَر fincan	فَرْش

یادِمان بِمانَد

«غ» وَ «ق» را با g یا ğ تُرْکی یِکی نَدانیم. بَرایِ این دُو حَرْف وَ نیز «خ»، شِنیدَنِ تَلَفُّظِ اُسْتاد اَز تِکیه بَر حُروفِ تُرْکی دَقیق‌تَر اَسْت.

با هَم بِخوانیم: صَفّ – ضَرْب – طَرَف – ظَرْف – عَسَل – غَذا – فَرْش – قَهْوه

اَز حَرْف به واژه

حُروفِ جُدا؛ اَز راسْت بِخوانیم	واژه‌ی کامِل
ع + ص + ا	عَصا
غ + ا + ر	غار
ف + ر + ش	فَرْش

دَر «غار»، «غ» به «ا» وَصْل می‌شَوَد؛ اَمّا «ا» به «ر» نَمی‌چَسْبَد.

اَلِفْبایِ فارْسی؛ گُروهِ چَهارُم

پیش‌نیاز – اَلِفْبا وَ گُفت‌وگوهایِ مُقَدَّماتی

ک	گ	ل	م	ن	و	ه	ی

شِکْلِ حُروف را بِبینیم؛ سِپَس هَمْراهِ اُستاد بِخوانیم وَ دَر واژه‌ها پِیْدا کُنیم.

حَرْف	نام	جُدا	آغازِ مُتَّصِل	میانِ مُتَّصِل	پایانِ مُتَّصِل	نِمونه
ک	کاف	ک	کـ	ـکـ	ـک	کِتاب
گ	گاف	گ	گـ	ـگـ	ـگ	گُل
ل	لام	ل	لـ	ـلـ	ـل	لیمو
م	میم	م	مـ	ـمـ	ـم	میز
ن	نون	ن	نـ	ـنـ	ـن	نان
و	واو	و	-	-	ـو	وَرْزِش
ه	ه	ه	هـ	ـهـ	ـه	هَوا
ی	یِ	ی	یـ	ـیـ	ـی	یَخ

راهْنَمایِ جَدْوَل

«و» به حَرْفِ بَعْد نَمی‌چَسْبَد. «ی» دَر آغاز وَ میانِ مُتَّصِل دُو نُقْطه دَر پایینِ دارَد؛ دَر شِکْلِ جُدا وَ پایانِ مُتَّصِلِ فارْسی نُقْطه نَدارَد. شِکْل‌هایِ «ه» را هَم جُداگانه مُقایسه کُنیم.

گُفْت‌وگو: کِتاب وَ گُل

اِلیف: اُسْتاد، «ک» وَ «گ» خِیْلی شَبیه‌اَند.

اُسْتاد زانْکو: بَله؛ «گ» یِک خَطِّ اِضافه دَر بالا دارَد. نامِشان «کاف» وَ «گاف» اَسْت.

اِلیف: «ک» مِثْلِ k دَر kitap اَسْت؟

اُسْتاد زانْکو: نَزْدیک اَسْت. این کِتاب اَسْت؛ یَعْنی kitap.

اِلیف: این هَم گُل اَسْت؛ یَعْنی çiçek.

اُسْتاد زانْکو: آفَرین! صِدایِ «گ» نَزْدیک به g دَر gaz اَسْت؛ نه ğ.

اِلیف: دَر آغاز وَ میانِ واژه هَم خَطِّ اِضافه‌ی «گ» می‌مانَد؟

اُسْتاد زانْکو: بَله. این شِکْل‌ها را مُقایسه کُن: ک، گ؛ ـک، ـگ.

اِلیف: پَس خَطِّ اِضافه هَم مِثْلِ نُقْطه‌ها مُهِم اَسْت.

نُکْته

«گُل» دَر فارْسی نامِ عُمومیِ گُل اَسْت وَ مُعادِلِ تُرْکیِ آن çiçek اَسْت. gül دَر تُرْکی به مَعْنیِ «گُلِ رُز» اَسْت. این دُو واژه را هَمیشه هَم‌مَعْنی نَمی‌گیریم.

جُمْله‌ی کوتاه: این کِتابِ مَن اَسْت. آن گُل زیباسْت.

گُفت‌وگو: لیمو رویِ میز

اُستاد زانْکو: اِمْروز «ل» وَ «م» را می‌خوانیم: لیمو، میز.

اِلیف: «ل» نَزْدیک به l دَر limon وَ «م» نَزْدیک به m دَر masa اَسْت؟

اُستاد زانْکو: بَله. لیمو یَعْنی limon ؛ میز یَعْنی masa.

اِلیف: این لیمو رویِ میز اَسْت.

اُستاد زانْکو: آفَرین! حالا به «لام» وَ «میم» دَر جَدْوَل نِگاه کُن.

اِلیف: «م» دَر آغاز وَ پایان یِک شِکْل نَدارَد.

اُستاد زانْکو: دُرُسْت اَسْت. آن را دَر «میز» وَ «نام» مُقایِسه کُن. «ل» را هَم دَر «لیمو» وَ «گُل» بِبین.

اِلیف: وَقْتی «ل» وَ «ا» کِنارِ هَم باشَند، چه می‌شَوَد؟

اُستاد زانْکو: شِکْلِ «لا» را می‌بینی؛ این تَرکیبِ دُو حَرْف اَسْت، نه یِک حَرْفِ تازه.

نُکْته‌ی اِتِّصال

دَر «لا»، «ل» به «ا» وَصْل می‌شَوَد؛ اَمّا «ا» هَمْچِنان به حَرْفِ بَعْد نَمی‌چَسْبَد. تَرکیبِ چاپیِ «لا» تِعْدادِ حُروفِ اَلِفْبا را تَغْییر نَمی‌دَهَد.

با هَم بِخوانیم: لَب – گُل – مال – نام – لیمو – میز

گُفْت‌وگو: نان وَ صِدایِ «و»

اُسْتاد زانْکو: این نان اَسْت. «نان» با «ن» شُروع می‌شَوَد؛ نَزْدیک به n دَر nar.

اِلیف: «ن» دَر وَسَطِ واژه شَبیهِ بَعْضیِ حَرْف‌هایِ قَبْلی اَسْت.

اُسْتاد زانْکو: بَله؛ «نـ» وَ «ـنـ» را با «بـ» وَ «تـ» مُقایسه کُن. جایِ نُقْطه‌ها مُهِم اَسْت.

اِلیف: «و» هَمیشه صِدایِ V دارَد؟

اُسْتاد زانْکو: نه. دَر «وَرْزِش» نَزْدیک به V اَسْت؛ دَر «مو» وَ «روز» صِدایی نَزْدیک به u تُرْکی دارَد.

اِلیف: پَس دَر «توپ» هَم «و» مانَندِ u اَسْت؟

اُسْتاد زانْکو: بَله. اَمّا دَر «دُو» صِدایِ o می‌شِنَوی. تَلَفُّظِ واژه را با هَم یاد می‌گیریم.

اِلیف: «و» به حَرْفِ بَعْد می‌چَسْبَد؟

اُسْتاد زانْکو: نه؛ وَلی می‌تَوانَد به قَبْل وَصْل شَوَد. دَر «نُو» به «ن» چَسْبیده اَسْت.

دِقَّت کُنید

«و» دَر «خواهَر» وَ «خواب» دَر تَلَفُّظِ رایِجِ فارْسیِ مِعْیارِ ایران خوانْده نَمی‌شَوَد؛ این واژه‌ها را هَمْراه با تَلَفُّظِشان یاد می‌گیریم. حَرْفِ رَبْط «و» دَر خوانْدَنِ رَسْمی مَعْمولاً «وَ» وَ دَر گُفْتارِ پیْوَسْته اَغْلَب با صِدایِ کوتاهِ o تَلَفُّظ می‌شَوَد.

با هَم بِخوانیم: نان – نُو – مو – روز – دُو – وَرْزِش

گُفت‌وگو: هَوا، خانه، یَخ وَ سیب

اِلیف: دُو حَرْفِ آخِر «ه» وَ «ی» هَسْتَند؟

اُسْتاد زانْکو: بَله. «ه» دَر «هَوا» نَزْدیک به h دَر hava اَسْت.

اِلیف: پَس دَر پایانِ «خانه» هَم h می‌خوانیم؟

اُسْتاد زانْکو: نه؛ دَر «خانه» وَ «نامه»، «ه» صِدایِ کَسْره، نَزْدیک به e تُرْکی، را نِشان می‌دَهَد؛ اَمّا دَر «ماه» وَ «راه» صِدایِ h دارَد.

اِلیف: «ی» چه صِداهایی دارَد؟

اُسْتاد زانْکو: دَر «یَخ» نَزْدیک به y دَر yol اَسْت؛ دَر «سیب» صِدایی نَزْدیک به i دَر iki دارَد.

اِلیف: یَخ یَعْنی buz. نُقْطه‌هایِ «ی» هَم دَر هَمه‌ی شِکْل‌ها نیسْتَند؟

اُسْتاد زانْکو: دُرُسْت اَسْت؛ «یـ» وَ «ـیـ» دُو نُقْطه‌دارَند، وَلی «ی» وَ «ـی» فارْسی نُقْطه نَدارَند.

اِلیف: حالا می‌تَوانَم تَفاوُتِ شِکْلِ حَرْف وَ صِدایِ آن را بِهْتَر بِبینَم.

راهْنَمایِ خوانْدَن

بَرایِ تَشْخیصِ صِدایِ حُروفِ «ه»، «و» وَ «ی»، فَقَط دیدَنِ حَرْف کافی نیسْت؛ واژه وَ تَلَفُّظِ آن را هَم یاد می‌گیریم. این‌ها را گوش بِدَهیم وَ مُقایِسه کُنیم: هَوا / خانه؛ وَرْزِش / مو؛ یَخ / سیب.

جُمْله‌ی کوتاه: هَوا خوب اَسْت. این سیب اَسْت. آن خانه اَسْت.

مُرورِ حُروف؛ گُروهِ چَهارُم

حَرْف	راهْنَمایِ تَلَفُّظ	نِمونه
ک، گ	نَزْدیک به k وَ g؛ نه ğ	کِتاب؛ گُل
ل، م، ن	نَزْدیک به l، m، n	لیمو؛ میز؛ نان
و	دَر وَرْزِش: v؛ دَر توپ: u	وَرْزِش؛ توپ
ه	دَر هَوا: h؛ دَر خانه: e	هَوا؛ خانه
ی	دَر یَخ: y؛ دَر سیب: i	یَخ؛ سیب

یادِمان بِمانَد

دَر نِوِشْتَن وَ تایْپِ فارْسی اَز «ک» وَ «ی» فارْسی اِسْتِفاده می‌کُنیم. شِکْل‌هایِ «ك» وَ «ي» دَر مَتْنِ عَرَبی رایِج‌اَند؛ به‌ویژه نُقْطه‌هایِ پایانِ «ي» را به «ی» فارْسی اِضافه نَمی‌کُنیم.

با هَم بِخوانیم: گُل – نان – میز – مو – روز – سیب – یَخ – ماه – خانه

اَز حَرْف به واژه

حُروفِ جُدا؛ اَز راسْت بِخوانیم	واژه‌ی کامِل
ک + ت + ا + ب	کِتاب
ن + ا + ن	نان
گ + ل	گُل

دَر «کِتاب»، «ک»، «ت» وَ «ا» به هَم وَصْل‌اَند؛ «ب» پَس اَز «ا» جُدا نِوِشْته می‌شَوَد.

نِوِشْتَن رویِ خَطِّ زَمینه

خَطِّ آبی، خَطِّ زَمینه اَسْت؛ جایِ بَدَنه‌ی حَرْف وَ نُقْطه‌هایِ آن را نِسْبَت به این خَطّ بِبینیم.

واژه‌ها را اَز راسْت به چَپ می‌نِویسیم.

ج، چ، ح، خ؛ بَدَنه وَ نُقْطه‌ها

خ ح چ ج

خـ حـ چـ جـ

شِکْلِ جُدا وَ آغازِ مُتَّصِل را مُقایسه کُنیم. کاسه‌ی شِکْلِ جُدا پایینِ خَطّ اَسْت؛ جایِ نُقْطه‌ها را حِفْظ کُنیم.

ع وَ غ؛ تَغْییرِ شِکْل هَنْگامِ اِتِّصال

غ ع

ـع ـعـ عـ

«ع» وَ «غ» بَدَنه‌ی مُشابِه دارَند؛ «غ» یِک نُقْطه دَر بالا دارَد. شِکْلِ آغاز، میان وَ پایانِ مُتَّصِل را اَز راسْت بِبینیم.

م؛ بَدَنه وَ دُنباله

م مـ ـمـ ـم

میز نام

دُنباله‌ی «م» دَر شِکْلِ جُدا وَ پایانی پایینِ خَطّ می‌آیَد. جایِ «م» را دَر «میز» وَ «نام» مُقایسه کُنیم.

ه؛ چَهار شِکْلِ یِک حَرْف

ه هـ ـهـ ـه

هَوا ماه

«ه» را دَر شِکْل‌هایِ جُدا، آغاز، میان وَ پایانِ مُتَّصِل بِبینیم. اَنْدازه وَ شِکْلِ آن با اِتِّصال تَغْییر می‌کُنَد.

هَنْگامِ نِوِشْتَن

هَمه‌ی بَخْش‌هایِ حَرْف رویِ خَطّ نَمی‌مانَند؛ بَعْضیِ بَخْش‌ها پایینِ خَطّ می‌آیَند. اَنْدازه‌ی حُروف وَ فاصِله‌ی واژه‌ها را مُنَظَّم نِگَه داریم. این نِمونه‌ها با قَلَمِ کِتاب‌اَند؛ شیوه‌ی حَرِکَتِ قَلَم را اَز اُسْتاد یاد می‌گیریم.

اَلِفبا را یِک‌جا مُرور کُنیم

هَفْت حَرْفِ ناپیْوَسْته

ا، د، ذ، ر، ز، ژ، و این هَفْت حَرْف به حَرْفِ بَعْد نَمی‌چَسْبَند، اَمّا می‌تَوانَند به حَرْفِ قَبْل وَصْل شَوَند. «آ» هَم به بَعْد نَمی‌چَسْبَد. جُدا بودَنِ بَخْش‌هایی اَز خَطّ به مَعْنیِ جُدا بودَنِ واژه نیسْت: بابا، روز، آواز.

حُروف	صِدایِ مُشْتَرَک دَر فارْسیِ مِعْیارِ ایران
س، ث، ص	صِدایِ «س»
ز، ذ، ض، ظ	صِدایِ «ز»
ت، ط	صِدایِ «ت»
ه، ح	صِدایِ h؛ مانَندِ «ه» دَر هَوا
ق، غ	اَغْلَب هَم‌صِدا دَر فارْسیِ مِعْیارِ ایران

حَرکَت وَ نِشانه

فَتْحه، کَسْره وَ ضَمه واکه‌هایِ کوتاه را نِشان می‌دَهَند. سُکون یَعْنی آن هَمْخوان واکه نَدارَد؛ مانَندِ «سْ» دَر «دَسْت». تَشْدید یَعْنی هَمْخوان را دُوبَرابَر وَ پِیْوَسْته اَدا می‌کُنیم: «وّ» دَر «اَوَّل». «آ» اَلِفِ مَدْدار اَسْت؛ حَرْفِ سی‌وَسِوُّم نیسْت.

تَشْدید: اَوَّل ـّـ سُکون: دَسْت ـْـ

یِک نُکْته‌ی تَکْمیلی

«ء» هَمْزه اَسْت وَ دَر اَلِفْبایِ ۳۲حَرْفی، حَرْفِ جُداگانه‌ای شُمُرْده نَمی‌شَوَد؛ نِمونه: سُؤال. تَنْوین دَر «لُطْفاً» با صِدایِ «اَن» خوانْده می‌شَوَد. این نِشانه‌ها را به‌تَدْریج هَمْراهِ واژه‌ها یاد می‌گیریم.

شِش واکه‌ی فارْسی

سه واکه‌ی کوتاه: صِدایِ فَتْحه دَر «تَب»، کَسْره دَر «دِل» وَ ضَمه دَر «گُل». سه واکه‌ی دیگر: «آ» دَر «آب»، «و» دَر «مو» وَ «ی» دَر «سیب». «ا» دَر «با» هَمان واکه‌ی آغازِ «آب» را نِشان می‌دَهَد.

حالا با هَم صُحبَت کُنیم

سَلام وَ اَحوال‌پُرسی

اِلیف: سَلام اُستاد! حالِ شُما چِطُور اَست؟
اُستاد زانکو: سَلام اِلیف! خوبَم، مَمنون. تُو چِطُوری؟
اِلیف: مَن هَم خوبَم. مَمنون.

مُعَرِّفی خُود

اُستاد زانکو: اِسمِ تُو چیست؟
اِلیف: اِسمِ مَن اِلیف اَست. مَن اَهلِ تُرکیه هَستَم.
اُستاد زانکو: خُوش آمَدی! مَن زانکو هَستَم؛ مُعَلِّمِ فارسیِ تُو.

پُرسیدَنِ نامِ چیزها

اِلیف: این چیست؟
اُستاد زانکو: این کِتاب اَست.
اِلیف: این واژه را چِطُور می‌خوانیم؟
اُستاد زانکو: آرام بِخوان: کِتاب.

دَرخواستِ کُمَک وَ خُداحافِظی

اِلیف: لُطفاً آرام‌تَر بِگویید. مُتَوَجه نَشُدَم.
اُستاد زانکو: حَتماً. با هَم تِکرار می‌کُنیم.
اِلیف: حالا فَهمیدَم. خِیلی مَمنون! خُداحافِظ.
اُستاد زانکو: خواهِش می‌کُنَم. تا دیدارِ بَعد!

دوستِ جَدید

بِخوانید، فِکر کُنید وَ دَربارهٔ خُودِتان بِنِویسید.

به تصویر نگاه کنید. چه می‌بینید؟

اِلیف واردِ کلاسِ فارسی می‌شَوَد.
او یِک دَفتَر وَ یِک مِداد دارَد.

سارا کِنارِ پَنجِره اَست. او می‌گویَد:
سَلام! اِسمِ مَن سارا اَست. اِسمِ تو چیست؟

اِلیف می‌گویَد: اِسمِ مَن اِلیف اَست. مَن اَهلِ تُرکیه هَستَم. سارا می‌گویَد: خوش آمَدی! این صَندَلی خالی اَست.

اِلیف کِنارِ سارا می‌نِشینَد. عَلی هَم دَر کلاس اَست.
او می‌گویَد: سَلام، اِلیف!

زانکو، مُعَلِّمِ فارسی، می‌آیَد وَ می‌گویَد:
سَلام! حالِ شُما چِطور اَست؟
هَمِه می‌گویَند: خوبیم، مَمنون!

کلاس شُروع می‌شَوَد. اِلیف خوشحال اَست. او حالا دو دوستِ جَدید دارَد.

کُدام بَخشِ داستان را بیشتَر دوست دارید؟

تَمرین

با تَوَجُّه بِه داستان بِه پُرسش‌ها پاسُخ بِدَهید.

۱. دُرُست یا نادُرُست؟

بَرای هَر جُمله، یِکی اَز دایره‌ها را عَلامَت بِزَنید.

	دُرُست	نادُرُست
۱) عَلی مُعَلِّمِ فارسی اَست.	○	○
۲) سارا کِنارِ پَنجِره اَست.	○	○
۳) اِلیف مِداد نَدارَد.	○	○
۴) اِلیف اَهلِ تُرکیه اَست.	○	○

۲. پاسُخِ دُرُست را اِنْتِخاب کُنید.

۱) اِلیف چَند دوستِ جَدید دارَد؟

الف) دو دوست ب) یِک دوست

۲) اِلیف کِنارِ چه کَسی می‌نِشینَد؟

الف) عَلی ب) سارا

۳) اِلیف دَر پایانِ داستان چه حالی دارَد؟

الف) خوشحال ب) ناراحَت

۳. پاسُخِ کوتاه بِنِویسید.

۱) نامِ مُعَلِّمِ فارسی چیست؟

.....

۲) اِلیف چه چیزهایی هَمراه دارَد؟

.....

واژه‌ها را کَشف کُنید

واژه‌ها وَ مَعنیِ آن‌ها را بِخوانید.

دفتر
در آن می‌نویسیم.

مداد
با آن می‌نویسیم.

صندلی
روی آن می‌نشینیم.

پنجره
از پشت آن بیرون را می‌بینیم.

۴. جُمله‌ها را کامِل کُنید.

اَز واژه‌هایِ زیر اِستِفاده کُنید.

«خالی» «دوست» «دَفتَر»

۱) مَن دَر ..... می‌نِویسَم.

۲) این صَندَلی ..... اَست.

۳) سارا ..... جَدیدِ اِلیف اَست.

۵. جُمله‌ها را مُرَتَّب کُنید.

شُمارهٔ ۱ تا ۳ را با تَوَجُّه بِه تَرتیبِ داستان بِنِویسید.

الف) ..... زانکو بِه کلاس می‌آیَد.

ب) ..... اِلیف وارِدِ کلاس می‌شَوَد.

پ) ..... اِلیف کِنارِ سارا می‌نِشینَد.

۶. حالا شُما بِنِویسید.

۱) نام وَ کِشوَرِ خود را بِنِویسید.

۲) نامِ یِک دوستِ خود را بِنِویسید.

گُفت‌وگو وَ فَرهَنگ

۷. گُفت‌وگو را کامِل کُنید.

اَز عِبارَت‌هایِ زیر اِستِفاده کُنید.

«خُداحافِظ» | «اِسْمِ مَن اِلیف اَست» | «خوبَم، مَمْنون»

زانکو: اِسمِ شُما چیست؟

اِلیف: (۱) .....

زانکو: حالِ شُما چِطور اَست؟

اِلیف: (۲) .....

زانکو: خُداحافِظ!

اِلیف: (۳) .....

فَرهَنگِ ایران

رَنْگ‌هایِ پَرْچَمِ ایران

پَرْچَمِ ایران سِه رَنْگ دارد: سَبْز، سِفید وَ قِرْمِز. سَبْز در بالایِ پَرْچَم اَسْت. سِفید در وَسَط وَ قِرْمِز در پایین اَسْت. این سِه رَنْگ کِنارِ هَم، پَرْچَمِ ایران را می‌سازَنْد.

۸. نوبَتِ شُماست؛ بِنِویسید وَ صُحبَت کُنید.

با یِک دوسْت، گُفْت‌وگویِ آشنایی بِنِویسید: سَلام، نام وَ کِشْوَر. سِپَس گُفْت‌وگو را اِجْرا کُنید وَ نَقْش‌ها را عَوَض کُنید.

.....

.....

- می‌توانَم نام وَ کِشوَرِ خود را بِگویَم.
- می‌توانَم نامِ یِک دوست را بِپُرسَم.
- می‌توانَم بِه سَلام وَ خوشامَدگویی پاسخ بِدَهَم.

Yeni Arkadaş

1

Elif Farsça sınıfına girer. Bir defteri ve bir kalemi vardır.

Bir defteri ve bir kalemi vardır.

یک دفتر و یک مداد دارد.

2

Sara pencerenin yanındadır. “Merhaba! Benim adım Sara. Senin adın ne?” der.

Senin adın ne?

اسم تو چیست؟

3

Elif, “Benim adım Elif. Ben Türkiyeliyim,” der. Sara, “Hoş geldin! Bu sandalye boş,” der.

Bu sandalye boş.

این صندلی خالی است.

4

Elif, Sara’nın yanına oturur. Ali de sınıftadır. “Merhaba, Elif!” der.

Sara’nın yanına oturur.

کنار سارا می‌نشیند.

5

Farsça öğretmeni Zanko gelir ve “Merhaba! Nasılsınız?” der. Herkes, “İyiyiz, teşekkür ederiz!” der.

İyiyiz, teşekkür ederiz!

خوبیم، ممنون!

6

Ders başlar. Elif mutludur. Artık iki yeni arkadaşı vardır.

iki yeni arkadaşı

دو دوست جدیدش